

1915

Oppdrag:

KAUTOKEINO KOBBERFELTER

GM Rapport nr. 244 / B

Selypotensialmålinger

REISAVANN-STORSJØEN-KAUTOKEINO-MIRON

21. juli - 19. august 1959.

A/S BILJONACCE GRUBER

Geodysisk Malmleting
Trondheim

2518

Oppdrag:

KAUTOKEINO KOBBERFELTER

GM Rapport nr. 244 / B

Selvpotensialmålinger

REISAVANN-STORSJØEN-KAUTOKEINO-MIRON

KAUTOKEINO

21. juli - 19. august 1959.

Leder : geofysiker G.F. Sakshaug

INNHold:

- S. 2 Oppgave
- " Målelinjenes beliggenhet
- " Målepraksis, målehastighet etc.
- 3 Anvisning av anomalier
- " Målinger Stuorasuolo - Hoallomaras, Gæssemaras

Bilag:

Pl. 22 : Selvpotensial-anomalikart M 1:50.000

OPPGAVE.

Det ble av Kautokeino Kobberfeltet fremsatt ønske om å foreta selvpotensiålmålinger langs 3 utstrakte øst-vestgående linjer i området Reisavann - Storsjøen - Kautokeino. Formålet var om man ved slike målinger kunne få opplysninger om hvorvidt nord-sydgående grafitthorisonter, som man hadde kjennskap til ved tidligere målinger i Bidjovagge og Suovra-Rappat, skulle fortsette eller være til stede også i dette område.

Målingene ble i marken utført ved bergstudent Bjørnar Falck Pettersen i tiden 21. juli - 19. august 1959.

MÅLELINJENES BELIGGENHET.

Målelinjenes beliggenhet fremgår av kartskisse Pl. 22.

Den nordligste målelinje, i kartskissen betegnet Profil nr. 1, begynner like nord for Reisavann og går østover til nordenden av Gorvisjavrre, krysser elven mellom Jætmejavrrer og Devkkisjavrrer. Videre forbi sydenden av Væksejavrrer litt nord for Jorgajavrre og avsluttes i Guivevarre.

Profil nr. 2 ligger ca. 11 km syd for profil 1. Det starter i Jägeloavve og går østover over Storsjøen ved Stuorasuolo til Čoavjebotteč.

Profil nr. 3 starter ca. 10 km syd for det foregående profil ved Capisvarre. Det forløper østover forbi Appergielas og Čunočarro til Goaskenvuoppe. Herfra følger profilet veien til Kautokeino. Langs veien til Alta går så profilet til like forbi Miron Fjellstue.

Forløpet av måleprofilene fra utgangspunktene er kommet i stand ved at man har tatt retning mot lett kjennelige punkter på det topografiske kart (A.M.S. sheet 1833 II og III). I uoversiktlig terreng har man gått etter kompass.

MÅLEPRAKSIS, MÅLEHASTIGHET ETC.

Målepunktenes innbyrdes avstand langs profilene har vært 25 m. Med

250 m målekabel mellom elektrodene, merket for hver 25 m, får man således 10 målestasjoner for hvert kjedepunkt. 25 meters stasjonene er nummerert fortløpende østover med begynnelsespunkt 0 i vest. I lett kjennelige punkter på profilet, som topp av høydedrag, passering av vann, bekker o.l. er disse tall påført kartskissen.

Det nordligste profil er ca. 22.5 km langt, det mellomste ca. 20.5 km og det sydligste profil er ca. 44 km. Tilsammen utgjør dette ca. 87.0 km målt profillengde. Medregnet søndager, alle flytninger etc. får man ca. 2.9 km målelengde pr. dag. Regnes kun de 20 anvendte måledager fåes ca. 4.4 km pr. dag. Dette utgjør ca. 120 resp. ca. 175 målepunkter pr. dag. Regnes med $6\frac{1}{2}$ timers effektiv måletid pr. dag fåes 3.3 min. resp. 2.2 min. pr. målepunkt. Med $5\frac{1}{2}$ timers måletid fåes 2.8 min., resp. 1.9 min. pr. målepunkt.

ANVISNING AV ANOMALIER.

Ved opptegning av S.P.-målingene er nullpotensial satt i begynnelsen av profilene. Avlesningene i mV er så summert utover profilet for hvert kjedepunkt. Den således fremkomne anomalikurve, korrigert for evt. systematiske målefeil, ligger til grunn for anvisning av anomaliene på kartskissen. Anomalitoppene er avmerket kun hvis de overstiger 100 - 150 mV, og er tegnet loddrett ut fra profilretningen på vedkommende sted. De har i kartskissen rød farge og målestokken er 1 cm = $\pm$ 500 mV.

Ved vurdering av de fremkomne anomalier må ikke sees bort fra at myroverdekninger eller andre lokale forhold kan skjerme for evt. S.P.-anomalier.

MÅLINGER STUORASUOLO - HOALLOMARAS, GÆSSEMARAS.

I tiden 29. august - 4. september ble der med Nils Siri som observatør målt de utstukne linjer 10.000 N og 7600 Ø (se GM Rapport nr. 244 / C) i området Stuorasuolo - Hoallomaras, Gæssemaras.

De negative anomalier er tegnet i samme målestokk som de øvrige anomalier i kartskissen, Pl. 22.

Det kan nevnes at i de utstrakte myrområder fra ca. 8200 ϕ - 10.500 ϕ forekommer relativt sterke, delvis vedholdende positive anomalier.

De to meget svake negative anomalier som kommer tilsyne på linje 7600 ϕ like nord for Cabardasjokka skyldes anomaliene på den S-N-gående leder som her ligger nær linje 7600 ϕ (se ovennevnte rapport, Pl. 24).

Trondheim 10. mars 1960.

GEOFYSISK MALMLETING

G. F. Sakshaug